

En Finansminister kan f. Ex. indtage den Holdning, at han om det Forslag, vi nu forhandle, siger omtrent saaledes: jeg vil ikke selv sige Noget om det, men jeg vil lade det andet Thing gjøre Arbeidet; jeg vil indtage en passiv Stilling, jeg veed, at jeg i det andet Thing har mine Folk, og de skulle nok støtte mig paa min Vej. Jeg frygter for — jeg siger det ikke afgjort — at den høitagede Regjering indtager denne Holdning. Den anden er den, at Regjeringen kunde indtage en virkelig mæglende Holdning mellem begge Thing, den kunde stille sig midt imellem ogsaa paa dette Punkt, og saa vilde jeg dertil sige: dersom jeg i Gjerningen kunde saa Bevis for dette, vilde jeg vel ikke kunne stemme for den saftslaede Procent, men saa vilde i alt Fald Stillingen i mange Maader blive en anden og Folkethingets Holdning overfor Regjeringen af en forsonligere Art. Den 3die Holdning er endelig den, at den høitagede Finansminister er dette Things eller dets Hvertals Folk. Det er det Standpunkt, som efter min Overbevisning Regjeringen om kortere eller længere Tid maa komme til at indtage; men da jeg ikke engang har mindste Sikkerhed for, at Regjeringen endog vil indtage en mæglende Stilling — nei, tværtimod Meget tyder paa det Modsatte, de Udtalelser vi nylig have hørt fra allerhøieste Sted vise, at Regjeringen tværtimod vil støtte sig til et lille Mindretal — saa siger jeg, saa vil jeg ikke være med til at hjælpe Regjeringen ud af den Knibe, hvori den mulig er kommen, og derfor vil jeg ikke være med til at indfatte dette Punkt i Lovforslaget, endog saaledes som det foreligger, som jeg ikke engang har den mindste Sikkerhed for, at den høie Regjering vil støtte paa dets videre Vej. Jeg tror altsaa nu at have begrundet, at jeg ikke stemmer imod Ændringsforslaget under Nr. 91, fordi jeg er en Modstander af en Indkomstskat, men kun fordi Regjeringens Holdning er mig mindst talt uklar, ja jeg veed ikke engang, om den vil støtte Sagen, saaledes som den foreligger i Forslaget under Nr. 91; jeg maa tro det Modsatte, thi ellers var vistnok Regjeringen selv kommen med Forslag i den Retning, og havde ikke ladet de ærede Medlemmer for Københavns 4de Valgfreds (Jønger) og for Maribo Amts 2den Valgfreds (Frederiksen) udføre Arbeidet. Altsaa, saa længe Regjeringens Stilling er mig i den Grad uklar, og saa længe jeg endog saa maa tro, at den støtter sig til et Mindretal og ønsker de Forslag, der udgaa herfra, omgjorte i Principet i det andet Thing, gaar jeg ikke med til at hjælpe Ændringsforslag igjennem af denne Art.

Winther: Jeg staar i denne Sag paa et Standpunkt, der er aldeles modsat det, den ærede sidste Tale indtager. Ifjor, da dette Thing forkastede Lovforslaget om en Indkomstskat, stemte jeg for det, fordi jeg troede, det var i demokratisk Interesse, og at det vilde gjøre det muligt at

faae indirekte Skatter afløste. Det blev den Gang sagt, at der ikke kunde være Tanke om, at dette kunde ske, hvis vi ikke vedtog det nævnte Lovforslag, og derfor stemte jeg ifjor derfor; det faldt, saavidt jeg husker, med kun een Stemmes Forskjel. Det er i Overensstemmelse med denne Betragtning, jeg i Aar vil stemme for det Ændringsforslag, som her foreligger under Nr. 91. Med Hensyn til, hvad der fremkom fra den ærede sidste Tale, vil jeg forøvrigt bemærke, at forsaavidt en af hans Grunde skulde være den, at han ikke vil hjælpe Regjeringen ud af en Knibe, veed det ærede Medlem lige saa godt som jeg, at Regjeringen slet ikke vil komme i nogen Knibe i indeværende Finantsaar efter de Bevillinger, der findes paa Indtægtsiden i det Finantslovsforslag, vi have til Behandling. Regjeringen har derved overordentlig rigelige Midler til at dække den Underbalance, som kan fremkomme i det kommende Aar, hvis det her foreliggende Lovforslag vedtages. (Udfryselse af Th. Nielsen.). Om Forladelse, jeg har Mere at sige; det er Noget, hvori jeg er enig med det ærede Medlem. Den Grund har altsaa ingen Betydning for mig. Jeg ønsker heller ikke at støtte den nuværende Regjering efter den Holdning, den har indtaget; men vi kunne ikke bringe den i nogen Forlegenhed ved at forkaste dette Ændringsforslag. Det kan meget godt være, at det egentlig ikke er Goldudvalgets Sag at forfatte Forslag til en Indkomst- eller Indtægtskat; men dette vil jeg lade staa hen, eftersom jeg har været helt udenfor denne Sag. Nu foreligger den imidlertid engang, og efter de Anskuelser, jeg i mange Aar har forsøgt, og som jeg endnu vedkender mig, kan jeg ikke undlade at gribe et saadant Midde, naar det foreligger til Bøtering. Jeg ønsker, at de indirekte Skatter skulle affattes, ikke ved delvis Forgøelse af andre Poster paa den samme indirekte Art af Skatter, men ved direkte Skatter, som komme til at hvile paa dem, der have Naad til at betale, medens man ved de indirekte Skatter — man sige hvad man vil — gaar den modsatte Vej. Dette er min Overbevisning, og det er den, hvorefter jeg alene er nødt til at handle. Jeg veed meget godt, at Nogle tro, at de indirekte Skatter slet ikke ere byrdefulde for den mindre Bemidlede; men jeg er af den modsatte Overbevisning, og jeg har ogsaa søgt at sætte mig ind deri. Da det nu er min Overbevisning, at vi, saaledes som Situationen er, kun kunne komme til en Afløsning af de indirekte Skatter ved at benytte den Fordeling, som indeholdes i den eksisterende Lov af 2den Juli 1870, er det min Mening, at vi maa gribe dertil, da dette Forslag nu foreligger. Det er et Fortrin ved det her foreliggende Forslag, at det søger at hæve den Bestemmelse, at denne Skattelov ikke gjælder for mere end 2 Skatteligninger, hvoraf den ene er opbrugt. Det ærede Medlem (Th. Nielsen) og den ærede Ordfører udaltte sig meget stærkt imod,